

Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7. előadás

WPF alkalmazások architektúrája

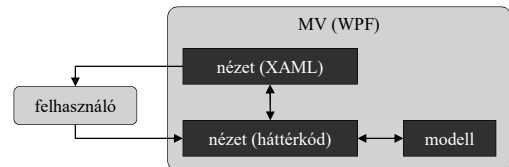
Giachetta Roberto

groberto@inf.elte.hu
http://people.inf.elte.hu/groberto

WPF alkalmazások architektúrája

A nézet rétegződése

- Grafikus alkalmazásoknál alapvető tervezési kérdés a felületi megjelenés, valamint a tevékenységek szétválasztása, vagyis a *modell/nézet (Model/View, MV)* architektúra használata
- WPF alkalmazásoknál igazából a nézet is két részre bontható, felületi (XAML) kódra és háttérkódra

WPF alkalmazások architektúrája

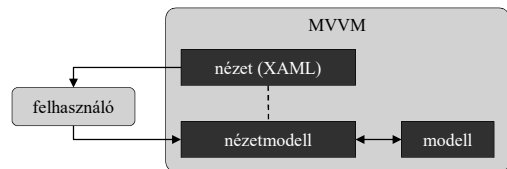
A nézet felbontása

- A nézeten belüli szeparációnak köszönhetően a felület megvalósítása elhatárolható két különálló részre:
 - a háttérkód a *programozó* feladata, aki ért a kódhoz, eszköze: *Microsoft Visual Studio*
 - a felületi kód a *grafikus* feladata, aki ért az ergonómiához, tervezéshez, eszköze: *Microsoft Expression Blend*
- Ehhez szükséges, hogy a felületi kód és a háttérkód hasonlóan szeparálhatóak legyenek, mint a modell és a nézet
 - azaz ne legyenek összekötések (pl. eseménykezelő-társítás), amelyek mentén kettejük munkája összeakadhat

WPF alkalmazások architektúrája

A modell/nézet/nézetmodell architektúra

- A *modell/nézet/nézetmodell (Modell/View/Viewmodel, MVVM)* célja, hogy teljes egészében elvlassza a megjelenítést és a mögötte lévő tevékenységeket
- köszönhetően egy közvetítő réteg (*nézetmodell*) közbeiktatásának, amely a háttérkód feladatát veszi át

WPF alkalmazások architektúrája

A modell/nézet/nézetmodell architektúra

- Az MVVM architektúrában
 - a *modell* tartalmazza az alkalmazás logikáját (algoritmusok, adatelérés), önálló, újrafelhasználható
 - a *nézet* tartalmazza a felület vezérlőit (ablakok, vezérlők, ...) és az erőforrásokat (animációk, stílusok, ...)
 - a *nézetmodell* lehetőséget ad a modell változásainak követésére és tevékenységek végrehajtására
- Előnyei:
 - a grafikus és a programozó tevékenysége elhatárolódik
 - a nézet, illetve a nézetmodell könnyen cserélhető, módosítható anélkül, hogy a másikat befolyásolná

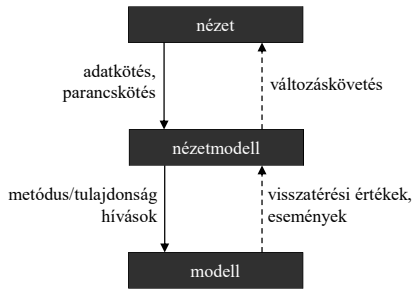
WPF alkalmazások architektúrája

A modell/nézet/nézetmodell architektúra

- Egyszerű alkalmazásoknál nem célszerű, mivel hosszabb tervezést és körülményesebb implementációt igényel
- Megvalósításához több eszközt kell használnunk:
 - felület és nézetmodell közötti adattársítás (**Binding**)
 - az adatokban történt változások nyomon követése a nézetmodellben (**INotifyPropertyChanged**)
 - tevékenységek végrehajtása eseménykezelők használata nélkül, parancsok formájában (**ICommand**) a nézetmodellben
- Az architektúra tovább bővíthető a *perzisztencia* (adatelérés) réteg bevezetésével, így 4 rétegű architektúrát kapunk

WPF alkalmazások architektúrája

A modell/nézet/nézetmodell architektúra

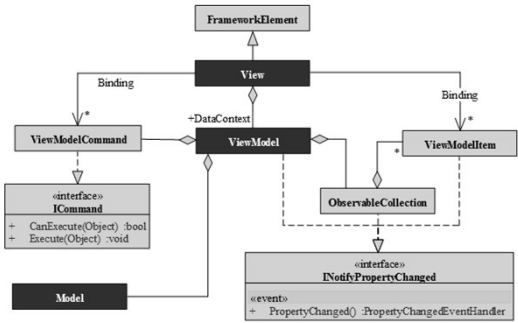

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:7

WPF alkalmazások architektúrája

A modell/nézet/nézetmodell architektúra megvalósulása

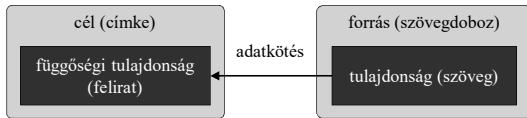
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:8

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés

- Az *adatkötés* (*data binding*) során függőségeket adhatunk meg a felületen megjelenő elemek tulajdonságaira
- egy adott vezérlő valamilyen függőségi tulajdonságát (*cél*) tudjuk függővé tenni valamilyen objektumtól, vagy annak egy tulajdonságától (*forrás*)
- így közvetett módon (anélkül, hogy a konkrét vezérlőhöz hozzáférésünk lenne) tudunk egy tulajdonságot állítani
- pl. egy szövegdobozban tárolt szöveget kiirathatunk egy címkére

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:9

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés

- A kötést (*Binding*) a függőségi tulajdonság értékeként hozzuk létre forrás objektum (*Source*, *ElementName*) és tulajdonság útvonal (*Path*) megadásával, pl.:

```
<TextBox Name="textBoxName" />
<!-- forrás (szövegdoboz) -->
...
<TextBlock Text="{Binding ElementName=textBoxName,
    Path=Text}" />
<!-- cél (címké), mindig azt a szöveget jeleníti
meg, ami a szövegdobozban van -->
...
<Button Content="{Binding ElementName=textBoxName,
    Path=Text}" />
<!-- cél (gomb) -->
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:10

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés

- forrás lehet egy teljes objektum, vagy bármely tulajdonsága, vagy beágyazott tulajdonság, pl.:

```
<TextBlock
    Text="{Binding ElementName=textBoxName,
        Path=Text.Length}" />
<!-- a címke a szöveg hosszát jeleníti meg -->
```
- amennyiben egy névvel rendelkező felületi elemhez kötünk, az **ElementName**, más objektumok, erőforrások esetén a **Source** tulajdonsággal adjuk meg a forrást
- a forrás értéke implicit konvertálódik a cél tulajdonság típusára, vagy mi adjuk meg az átalakítás módját (az **IValueConverter** interfész segítségével)

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:11

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés paraméterezése

- A kötés többféleképpen paraméterezhető, pl.:
 - a kötés módja (**Mode**) lehet egyirányú (**OneWay**), kétirányú (**TwoWay**, ekkor mindkét objektum változása kihat a másikra), egyszeres (**OneTime**), ...
 - a cél frissítése (**UpdateSourceTrigger**) lehet változtatásra (**PropertyChanged**), fókuszváltásra (**LostFocus**), ...
- Pl.:

```
<TextBox Name="textAnotherName"
    Text="{Binding ElementName=textBoxName,
        Path=Text, Mode=OneWay,
        UpdateSourceTrigger=LostFocus}" />
<!-- egyirányú kötés fókuszváltásra -->
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:12

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés objektumértékekhez

- Adatkötés a felületi vezérlők mellett tetszőleges objektumra, kódban is megadható
- kódban a cél `DataContext` tulajdonságának kell megadnunk a forrást
- a teljes forrás kötése esetén a felületi kódban egy üres kötést adunk meg, pl.:

```
<TextBox Name="textBox" Text="{Binding}" />
<!-- a kötést megadjuk a felületen, de
tulajdonságait nem töltjük ki -->
...
textBox.DataContext = "Hello DataBinding!";
// a forrást a kódban adjuk meg
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:13

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés objektumértékekhez

- tulajdonság kötése esetén meg kell adnunk az útvonalat, pl.:

```
class Person {
    public String FirstName { get; set; }
    public String LastName { get; set; }
}
...
Person person = new Person { ... };
textBox.DataContext = person;
// a forrás a teljes objektum lesz
...
<TextBox Name="textBox"
    Text="{Binding Path=FirstName}" />
<!-- megadjuk a kötött tulajdonságot, röviden:
{Binding FirstName} -->
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:14

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés gyűjteményekre

- Az adatkötés gyűjteményekre is elvégezhető, ehhez olyan vezérlő szükséges, amely adatsorozatot tud megjeleníteni (pl. `ItemsControl`, `ListBox`, `GridView`, ...)
- a vezérlők `ItemsSource` tulajdonságát kell kötnünk egy gyűjteményre (`IEnumerable`)
- pl.:

```
<ComboBox Name="comboPersons"
    ItemsSource="{Binding}" />
...
List<String> persons = new List<String> { ... };
comboPersons.DataContext = persons;
// a teljes lista megjelenik a legördülő
// menüben
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:15

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés tranzitivitása

- Az adatkötés tranzitív a logikai fán a gyerekelemekre, így a tulajdonságok a beágyazott elemekben is elérhetőek
- pl.:

```
<StackPanel Name="panelPersons">
    <TextBlock Text="{Binding FirstName}" />
    <!-- a FirstName-t kötjük hozzá -->
    <TextBlock Text="{Binding LastName}" />
    <!-- a LastName-t kötjük hozzá -->
</StackPanel>
...
panelPersons.DataContext = person;
// az objektum két tulajdonsága jelenik meg
```
- a tranzitivitás szűkíthető a tulajdonság megadásával

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:16

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés öröklődése

- gyűjtemények esetén megadhatjuk az egyes elemek megjelenését
- ehhez módosítanunk kell az adatok megjelenítési módját a vezérlőben az elemsablon (`ItemTemplate`) módosításával, amely egy adatsablont (`DataTemplate`) fogad
- mind a teljes vezérlőre, mind az egyes elemek vezérlőire meg kell adnunk a kötést
- az adatsablon bármilyen összetett vezérlőt tartalmazhat
- pl.:

```
List<Person> persons = new List<Person> { ... };
comboPersons.DataContext = persons;
// az elemek már összetett objektumok
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:17

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés öröklődése

```
<ComboBox Name="comboPersons"
    ItemsSource="{Binding}" >
    <ComboBox.ItemTemplate>
    <!-- megadjuk az elemek megjelenítésének
módját -->
    <DataTemplate>
    <TextBlock Text="{Binding FirstName}"/>
    <!-- minden elemnek a FirstName
tulajdonsága jelenik meg -->
    </DataTemplate>
    </ComboBox.ItemTemplate>
</ComboBox>
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:18

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés a teljes felületre

- Az adatkötés egy teljes ablakra (**Window**) is elvégezhető
- az adatkötést kódban adjuk meg, ezért az ablakot is kódban kell példányosítanunk és megjelenítenünk, pl.:

```
MainWindow window = new MainWindow();
window.DataContext = ...; // adatkötés az ablakra
window.Show(); // ablak megjelenítése
```
- az alkalmazás (**App**) indulásakor (**Startup**) kell végrehajtanunk a tevékenységeket, pl.:

```
public App() { // konstruktor
    Startup =
        new StartupEventHandler(App_Startup);
    // lekezeljük a Startup eseményt
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:19

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés változáskövetéssel

- Ahhoz, hogy a cél tükrözze a forrás aktuális állapotát, követni kell az abban történő változásokat
- ehhez a forrásnak meg kell valósítania az **INotifyPropertyChanged** interfészt
- ekkor a megadott tulajdonság módosításakor kiválthatjuk a **NotifyPropertyChanged** eseményt, ami jelzi a felületnek, mely kötésekkel kell frissíteni
- az esemény elküldi a megváltozott tulajdonság nevét, ha ezt nem adjuk meg, akkor az összes tulajdonság változását jelzi
- egyszerűsítésként felhasználhatjuk a **CallerMemberName** attribútumot, amely automatikusan behelyettesíti a hívó tag (tulajdonság) nevét

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:20

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés változáskövetéssel

- pl.:

```
class Person : INotifyPropertyChanged {
    ...
    private String _firstName;

    public String FirstName {
        get { return _firstName; }
        set {
            if (_firstName != value) {
                _firstName = value;
                OnPropertyChanged();
            } // jelezzük a változást
        }
    }
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:21

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés változáskövetéssel

```
public event PropertyChangedEventHandler
    PropertyChanged; // az esemény

public void OnPropertyChanged(
    [CallerMemberName] String name = null)
    // ha paraméter nélkül hívták meg, a hívó
    // nevét helyettesíti be
{
    if (PropertyChanged != null) {
        PropertyChanged(this, new
            PropertyChangedEventArgs(name));
    } // eseménykiváltás
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:22

WPF alkalmazások architektúrája

Adatkötés változáskövetéssel

- a változáskövetés teljes gyűjteményekre is alkalmazható, amennyiben a gyűjtemény megvalósítja az **INotifyCollectionChanged** interfészt
- az **ObservableCollection** típus már tartalmazza az interfészek megvalósítását, ezért alkalmas változó tartalmú gyűjtemények követésére
- pl.:

```
ObservableCollection<Person> persons =
    new ObservableCollection<Person> { ... };
comboPersons.DataContext = persons;
// amennyiben a gyűjtemény, vagy bármely
// tagjának tulajdonsága változik, azonnal
// megjelenik a változás
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:23

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Feladat: Készítsünk egyszerű grafikus felületű alkalmazást, amellyel megjeleníthetjük, valamint szerkeszthetjük hallgatók adatait.

- a felületen a hallgató keresztnéve, vezetéknéve és Neptun-kódja külön szövegdobozba kerül, és egy szövegcímkében megjelenik a teljes neve, ezeket adatkötéssel fogjuk a hallgatóhoz (**Student**) kötni, amely jelezni fogja a változást (**INotifyPropertyChanged**)
- a nézetmodellben helyet kap a változásfigyelő gyűjtemény (**ObservableCollection**), és annak feltöltése
- a nézet és nézetmodell társítása az alkalmazásban (**App**) történik

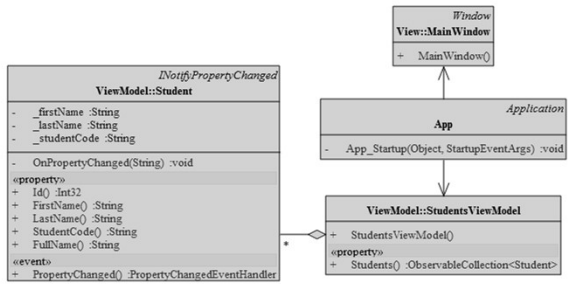
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:24

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

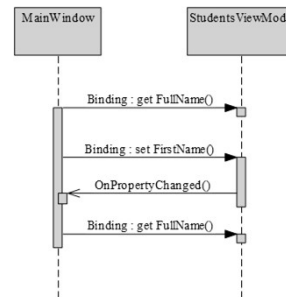
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:25

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:26

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (Student.cs):

```
class Student : INotifyPropertyChanged {
    ...
    public String FirstName {
        get { return _firstName; }
        set {
            if (_firstName != value) {
                _firstName = value;
                OnPropertyChanged();
                OnPropertyChanged("FullName");
                // megváltoztak a FirstName és
                // FullName tulajdonságok is
            }
        }
    }
    ...
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:27

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (App.xaml.cs):

```
private void App_Startup(...) {
    MainWindow window = new MainWindow();
    // nézet létrehozása
    StudentViewModel viewModel =
        new StudentViewModel();
    // nézetmodell létrehozása
    window.DataContext = viewModel;
    // nézetmodell és modell társítása
    window.Show();
}
...
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:28

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (MainWindow.xaml):

```
<ItemsControl
    ItemsSource="{Binding Students}">
    <!-- megadjuk az adatforrást -->
    <ItemsControl.ItemTemplate><DataTemplate>
        <!-- megadjuk az adatok reprezentációját -->
        <StackPanel Orientation="Horizontal">
            <TextBox Text="{Binding FirstName}"
                Width="100" Margin="5"/>
            <!-- adatkötés a tulajdonságokhoz -->
        </StackPanel />
    </ItemsControl />
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:29

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok

- Mivel az eseménykezelők összekötnek a felületet a modellel, nem használhatóak az MVVM architektúrában
- Az eseménykezelők helyettesítésére a nézetmodellben *parancsokat* (ICommand) használunk
 - adattársítással kapcsolható vezérlőhöz, annak Command tulajdonságán keresztül
 - megadják a végrehajtás tevékenységét (Execute), valamint a végrehajthatóság engedélyeztettségét (CanExecute)
 - a végrehajthatóság változását is jelzi (CanExecuteChanged)
- A parancsok adható végrehajtási paraméter is (a vezérlő CommandParameter tulajdonságával)

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:30

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok

• Pl.:

```
public class MyCommand : ICommand {
    public void Execute(object parameter) {
        // tevékenység végrehajtása (paraméterrel)
        Console.WriteLine(parameter);
    }
    public Boolean CanExecute(object parameter) {
        // tevékenység végrehajthatósága
        return parameter != null;
    }
    public event EventHandler CanExecuteChanged;
    // kiválthatóság változásának eseménye
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:31

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok

• Pl.:

```
public class MyViewModel { // nézetmodell
    // parancs elhelyezése a nézetmodellben
    public MyCommand ClickCommand { get; set; }
    ...
}
<Button Content="Click Me"
        Command="{Binding ClickCommand}"
        CommandParameter="Hello, world!" />
<!-- parancs megadása adatkötéssel, valamint
paraméterrel -->
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:32

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Feladat: Módosítsuk az előző alkalmazást úgy, hogy lehessen felvenni új hallgatót.

- a felületen három szövegdobozban megadhatjuk a hallgató adatait, majd egy gomb segítségével felvehetjük őket az alkalmazásba
- ehhez létrehozunk egy új parancs osztályt, amely a hallgató felvételét végzi (**StudentAddCommand**), és a végrehajtáskor felveszi a listába az új hallgatót
 - a parancsot tulajdonságként felvesszük a nézetmodellben
- magát az új hallgatót (**NewStudent**) is felvesszük a nézetmodellben, hogy lehessen mihez kötni a felületi adatokat

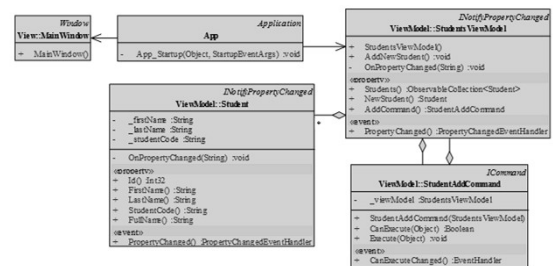
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:33

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

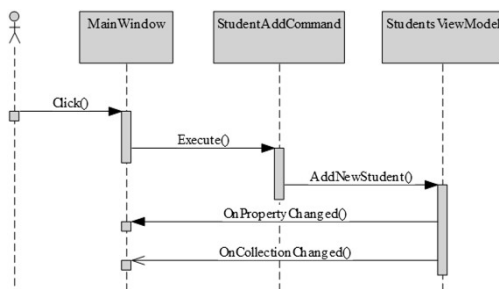
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:34

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:35

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (StudentAddCommand.cs):

```
class StudentAddCommand : ICommand
{
    // parancs objektum
    private StudentsViewModel _viewModel;

    public void Execute(Object parameter) {
        _viewModel.AddNewStudent();
        // új hallgató felvétele
    }
    ...
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:36

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (MainWindow.xaml):

```
...
<StackPanel DataContext="{Binding NewStudent}"
  Orientation="Horizontal" Grid.Row="1">
  ...
  <TextBox Text="{Binding StudentCode}"
    Width="100" Margin="5"/>
</StackPanel>
<Button Content="Add student"
  Command="{Binding AddCommand}" Margin="5"
  Grid.Row="2" />
<!-- parancs hozzákötése -->
...
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:37

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok a nézetmodellben

- Mivel egy alkalmazásban számos parancsra lehet szükség, nem célszerű mindegyik számára külön osztályt készíteni
- a parancsoknak egy tevékenységet kell végrehajtania, amely **Action** típusú λ -kifejezéssel is megadható, míg a feltétel egy **Func** típusúval
- a tényleges tevékenységet végrehajtó művelet elhelyezhető a nézetmodell osztályban, így nem kell külön osztályokba helyezni a kódot
- elég csupán egy parancs osztályt létrehozunk (legyen ez **DelegateCommand**) a tevékenység végrehajtásához, és a tényleges tevékenységet a parancs példányosításakor λ -kifejezés formájában adjuk meg

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:38

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok a nézetmodellben

- Pl.:

```
public class DelegateCommand : ICommand {
  private Action<Object> _execute;
  private Func<Object, Boolean> _canExecute;
  // tevékenység és feltétel eltárolása
  ...
  public DelegateCommand(Action<Object> execute) {
    _execute = execute; // tevékenység rögzítése
  }
  public void Execute(Object parameter) {
    _execute(parameter);
    // tevékenység végrehajtása
  }
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:39

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok a nézetmodellben

- Pl.:

```
public class MyViewModel
  : INotifyPropertyChanged // nézetmodell
{
  // parancs elhelyezése a nézetmodellben
  public DelegateCommand MyCommand { get; set; };

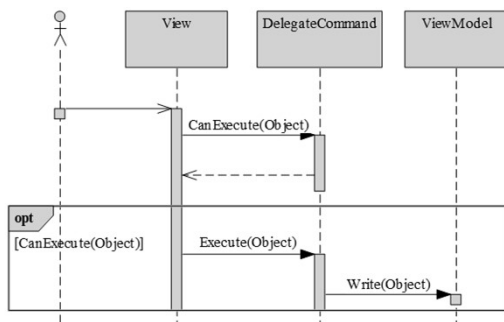
  public void Write(Object parameter) {
    Console.WriteLine(parameter); // tevékenység
  }
  ...
  MyCommand = new DelegateCommand(x => Write(x));
  // tevékenység tényleges megadása
  ...
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:40

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok a nézetmodellben

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:41

WPF alkalmazások architektúrája

Parancsok végrehajthatósága

- A parancs bármikor jelezheti, hogy állapota megváltozott a **CanExecuteChanged** eseménnyel
- amennyiben nem végrehajtható, a vezérlő kikapcsolt állapotba kerül
- az eseményt egy megfelelő metódus segítségével válthatjuk (**RaisePropertyChanged**), vagy automatizálhatjuk az állapotfigyelést a **CommandManager** osztály **RequerySuggested** statikus eseménye segítségével
- automatikusan meghívja a rendszer, amikor beavatkozás szükségességét érzi (pl. ha valamilyen tevékenység fut a felületen)
- az egyik eseményt elfedhetjük a másikkal, ehhez az esemény feliratkozását/leiratkozását kell megváltoztatnunk

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:42

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Feladat: Készítsünk egy egyszerű számológépet, amellyel a négy alapműveletet végezhethetjük el, illetve láthatjuk korábbi műveleteinket is.

- az alkalmazást MVVM architektúrában valósítjuk meg
- a nézetmodell (**CalculatorViewModel**) tárolja a szöveges értéket (**NumberFieldValue**), az eddigi számításokat (**Calculations**), valamint a számítás parancsát (**CalculateCommand**), utóbbit egy általános parancsból (**DelegateCommand**) felépítve
- a nézetben (**MainWindow**) a végrehajtó gombokat társítjuk a parancshoz, amelynek paraméterként adjuk át a végrehajtandó műveletet

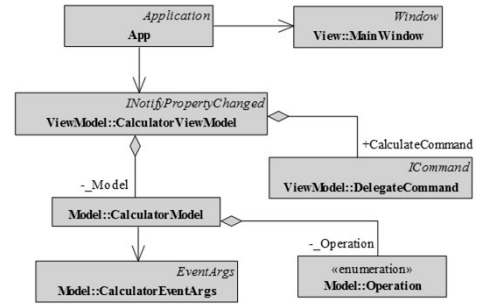
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:43

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

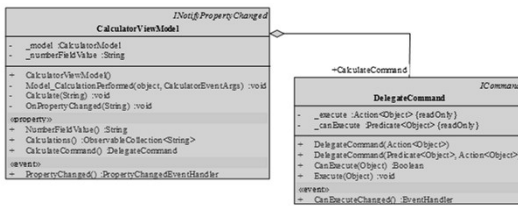
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:44

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:45

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (MainWindow.xaml):

```

<Grid>
  <TextBox Name="_textNumber" Height="42"
    VerticalAlignment="Top"
    Text="{Binding NumberFieldValue,
      UpdateSourceTrigger=PropertyChanged}"
    FontSize="28" TextAlignment="Right"
    FontWeight="Bold" />
  <!-- a szövegdobozhoz úgy kötjük a tartalmat,
    hogy minden módosításra mentsen -->
  <Button Command="{Binding CalculateCommand}"
    CommandParameter="+"
    Content="+" Height="60" ... />
  ...
  
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:46

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (CalculatorViewModel.cs):

```

public CalculatorViewModel() {
    CalculateCommand = new DelegateCommand(param =>
        Calculate(param.ToString()));
    ...
}
...
private void Calculate(String operatorString) {
    ...
    switch (operatorString) {
        case "+":
            _model.Calculate(value, Operation.Add);
            break;
    }
    ...
}
  
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:47

WPF alkalmazások architektúrája

Speciális parancskötések

- A speciális egér és billentyű utasításokhoz a vezérlő **InputBindings** tulajdonságát használjuk, amibe helyezhetünk
 - billentyűzetkötést (**KeyBinding**), megadva a billentyűt (**Key**), vagy billentyűkombinációt (**Gesture**)
 - egérekötést (**MouseBinding**), megadva a gombot (**MouseButton**), vagy a kombinációt (**Gesture**)
- Pl.:


```

<Window.InputBindings> <!-- bemeneti kötések -->
  <KeyBinding Command="{Binding MyCommand}"
    Gesture="CTRL+R" />
  <!-- Ctrl+R billentyűkombináció kötése -->
</Window.InputBindings>
  
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:48

WPF alkalmazások architektúrája

Egyedi vezérlők

- Lehetőségünk van egyedi vezérlők létrehozására öröklődéssel, vagy létező vezérlők összeállításával felhasználói vezérlővé (**UserControl**)
- vezérlőként felhasználható más vezérlőkben (külön adatkötései, erőforrásai lehetnek)
- a saját vezérlőket névtér hivatkozáson keresztül érjük el, pl.:

```
<Window ...
  xmlns:view="clr-namespace:MyApp.View" ... >
  <!-- megadjuk a névteret -->
  <view:MyControl ... >
  <!-- példányosítjuk az egyedi vezérlőt -->
</Window>
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:49

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Feladat: Készítsünk egy egyszerű számológépet, amellyel a négy alapműveletet végezhethetjük el, illetve láthatjuk korábbi műveleteinket is.

- lehessen a billentyűzetet is használni a műveletek megadásához
- a fókuszot automatikusan állítsuk a szövegdobozra (ehhez a nézetben használnunk kell a **FocusManager** osztályt)
- a szövegdoboz szövegét teljesen kijelöljük, ehhez felüldefiniáljuk a szövegdoboz billentyűzetkezelését
 - mivel ez nem végezhető el a nézetben, létrehozunk egy új vezérlőt a szövegdoboz leszármazottjaként (**SelectedTextBox**), amelyet felhasználunk a felületen

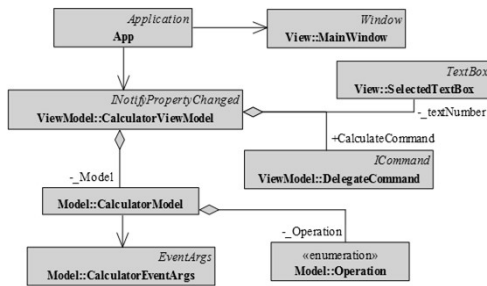
ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:50

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Tervezés:

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:51

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (MainWindow.xaml):

```
...
<Window.InputBindings>
  <!-- billentyűparancsok megfelelő
  paraméterrel -->
  <KeyBinding Key="Enter" Command="{Binding
  CalculateCommand}" CommandParameter="=" />
  <KeyBinding Key="Add" Command="{Binding
  CalculateCommand}" CommandParameter="+" />
  ...
</Window.InputBindings>
...
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:52

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (MainWindow.xaml):

```
<view:SelectedTextBox x:Name="_textNumber"
  Height="42" VerticalAlignment="Top"
  Text="{Binding NumberFieldValue,
  UpdateSourceTrigger=PropertyChanged}"
  FontSize="28" TextAlignment="Right"
  FontWeight="Bold" />
...
<Button Command="{Binding CalculateCommand}"
  CommandParameter="+"
  Content="+"
  FocusManager.FocusedElement="{Binding
  ElementName=_textNumber}" Height="60" ... />
...
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:53

WPF alkalmazások architektúrája

Példa

Megvalósítás (SelectedTextBox.cs):

```
private void SelectedTextBox_KeyUp(object sender,
  KeyEventArgs e) {
  switch (e.Key) {
    case Key.Add: // az akcióbillentyűkre
    case Key.Subtract:
    case Key.Enter:
    case Key.Multiply:
    case Key.Divide:
      SelectAll();
      // minden szöveget kijelölünk
      break;
  }
}
```

ELTE IK, Eseményvezérelt alkalmazások fejlesztése II

7:54

WPF alkalmazások architektúrája

Architektúra programcsomagok

- Az alapvető MVVM támogató konstrukciók a nyelvi könyvtárban nem elegendőek a hatékony, gyors fejlesztésre
 - interfészek vannak (pl. `INotifyPropertyChanged`, `ICommand`), de nincsenek ősosztályok, gyűjtőosztályok
- Több olyan programcsomag került forgalomba, amely az MVVM alapú fejlesztést támogatja, pl.:
 - *Microsoft Prism*: támogatja a modul alapú fejlesztést, az MVVM architektúrákat, nézet-dekompozíciót és cserét
 - *MVVM Light Toolkit*: támogatja az MVVM architektúrát, a többretegű modellt, komponensek közötti üzenetküldést, alkalmazás környezet kialakítását